

دو تحلیل درمورد تعلیق ۶ ماههٔ ماشه وجود دارد، مذاکرات ایران و اتحادیهٔ اروپا امروز آغاز می‌شود

تعلیق ماشه؛ دام یا فرصت؟

زهرآ طیبی

خبرنگار گروه سیاست

دور تازه مذاکرات ایران و اروپا در سطح معاونان وزارت خارجه، امروز آغاز می‌شود، آن‌هم در شرایطی که اروپایی‌ها از آخرین برگ برنده‌شان علیه ایران به

عنوان ابزار فشار برای گرفتن امتیازات بیشتر استفاده می‌کنند. عباس عراقچی نیز در تماس با مقامات سه کشور اروپایی و بعد از تهدید آنها مبنی بر اینکه زمان برای ایران رو به اتمام است، به این موضوع تأکید کرد که اروپا صلاحیت قانونی فعال‌سازی ماشه را ندارد. این موضوع در گفت‌وگوی تلفنی وزیر خارجه ایران با وزیر خارجه روسیه نیز مورد اشاره قرار گرفت. در مورد نوع مواجهه با

فعال‌سازی ماشه، گزینه‌های متفاوتی پیش روی ایران قرار دارد. در یک سمت، این موضوع مطرح می‌شود که اگر ماشه به تعویق بیفتد، حداقل ایران می‌تواند زمان بخرد که اتفاق مثبتی است، اما انتقادی که به این پیشنهاد وارد می‌شود این است که تعویق ماشه، باز هم برگ برنده دیگری در اختیار اروپایی‌ها قرار می‌دهد. در سمت دیگر نیز کارشناسان بین الملل معتقدند از آنجا که تمدید ماشه تنها

مجید شاکری: تمدید ماشه، تنگ اروپایی‌ها علیه ایران را دوباره پر می‌کند

به خود کشور هاسپرده شده نیز اقدام سختی نسبت به دوره قبل است. همچنین باید خاطر مان باشد که در دور قبل، علی‌رغم اینکه ۱۹۲۹، تقریباً ۴ سال اعمال شده است، صادرات نفت ایران به چین نه تنها کاهش پیدا نکرده بلکه در این مدت افزایش نیز پیدا کرده است و الان شرایط برای چینی‌ها برای اینکه رفتاری شبیه به بهار ۹۷ انجام دهند، از زاویه منافع ملی خودشان خیلی نامساعد است. براین اساس در مورد آثار اقتصادی مکانیسم ماشه نباید غلو کرد. در این مدت مشروعیت تصمیم‌های آمریکا در سازمان ملل، به خود توانمندنی آمریکایی‌ها منتقل شده است. واقعیت این است که آن حوزه‌ای از تحریم‌های اروپا که در حال حاضر انجام می‌شود، آنقدر محدود و مرتبط با حوزه کالا‌های اساسی و بشردوستانه است که علی‌رغم اینکه این موضوع باید بخش به بخش بحث‌شود، در کلان نمی‌توان گفت چیزی به ما اضافه می‌شود. این موضع را از دوسال گذشته، پیش از داغ شدن موضوع مکانیسم ماشه، تأکید کردم و یک واقعیت فنی است.»

تمدید ماشه

بزرگ‌ترین نقطه ضعف اروپایی‌ها را پر می‌کند

شاکری در مورد اینکه ارزش دارد چه بهایی برای جلوگیری از فعال‌سازی ماشه پرداخت کرد، گفت: «چیزی که اصلاً نمی‌ارزد برای جلوگیری از فعال‌سازی به سراغ آن برویم، تمدید مکانیسم ماشه است. بزرگ‌ترین نقطه ضعف مکانیسم ماشه این است که یک بار قابلیت اعمال دارد. تنگنی است که یک گلوله دارد. تمدید این مکانیسم به ازای امتیازی که طرف اروپایی به دنبال آن است عملاً به این معنی است که شما این تنگ را دوبار شارژ کردید و قابل تکرار است و طرف می‌تواند دوباره فشار بیاورد و تمدید مجدد انجام دهد. ما بزرگ‌ترین نقطه ضعف مکانیسم ماشه را برای طرف اروپایی حل می‌کنیم و تازه امتیاز هم به طرف مقابل می‌دهیم. پس به هیچ وجه و تحت هیچ شرایطی، حتی در شرایطی که ماشه فعال شود، جلوگیری از فعال‌سازی ماشه به بهانه تمدید، معقول نیست.»

مجیدشاکری، کارشناس اقتصادبین الملل معتقدست فعال‌سازی ماشه به لحاظ اقتصادی برای ما اثر چندانی ندارد اما در حوزه سیاسی اثراتی دارد. او سه سناریو را نام می‌برد که می‌تواند به ایران در شرایط دلایلی که برای مذاکره دارد، کمک کند. اول البته به این موضوع تأکید می‌کند که تنها یکی از این راه‌حل‌ها، قابل تحقق است و در این میان تمدید ماشه، جز آنکه تنگ اروپایی‌ها را مقابل ایران پر می‌کند، نتایج دیگری ندارد. در ادامه مشروح این گفت‌وگو را از نظر می‌گذرانید.

فعال سازی ماشه اثر اقتصادی ندارد

فعال‌سازی ماشه مهم است اما به لحاظ اقتصادی برای ما آورده‌ای ندارد. موضوعی که مجید شاکری به آن اشاره کرد و توضیح داد: «فعال‌سازی ماشه مهم است، اما به اندازه خودش. مهم است از این بابت که شرایط سیاسی و امنیتی را برای ما سخت می‌کند، از این بابت که طرف مقابل برای اقدامات ایذایی خودش، لنگ حقوق مکانیسم ماشه نیست اما ممکن است از آن استفاده کند. مهم است از این جهت که ملغی شدن دوباره این تحریم‌ها نیازمند اجماع مجدد دولت‌های دارای حق وتو است. اما واقعاً از لحاظ اقتصادی مهم نیست. باید توجه کنیم تحریم‌های سازمان ملل که باز می‌گردد، تحریم‌های عمومی نیستند، لیست محصور است و به مصداق هسته‌ای محدود است. مهم‌ترین نکته آن، بند ۱۴ و ۱۵ از قطعنامه ۱۹۲۹ است که درباره حوزه بازرسی کشتی‌هاست. چه بازرسی کشتی‌ها در آب‌های آزاد، چه بازرسی کشتی‌ها در داخل آب‌های کشور. واقعیت این است که ما نمی‌توانیم بگیریم که با فعال‌سازی ماشه، چیز جدیدی به ما اضافه می‌شود. در موضوع بند ۱۴ با توجه به اینکه ایجاد مشکل برای ایران در تنگه ما لاا کم مستقیماً به معنای فشار به مبادی واردات انرژی چین است، آن‌هم در شرایطی که احتمال قابل توجهی برای شکلی از مصالحه بین روسیه و آمریکا وجود دارد، شرایط برای همکاری چینی‌ها، ماژ یا های باب اند ۱۴ که تعیین مصداق و تصمیم‌گیری در آن

ساسان کریمی: مشروعیت قائل نشدن برای اروپا یک ابزار است

ساسان کریمی، کارشناس مسائل بین الملل معتقد است در شرایط فعلی، طبیعتاً این امکان فراهم نیست که شش قطعنامه ایران ملغی شود اما با توجه به اینکه فعال‌سازی ماشه، تنها کارت اروپایی‌هاست و در صورت خرج کردن آن دیگر kartی برای استفاده ندارند، در به کارگیری آن، احتیاط خواهند کرد. کریمی معتقد است تصویب قطعنامه‌ای که نه به طور ضمنی، تعویق ماشه را در خود داشته باشد اما شرایط را برای به تعویق انداختن آن فراهم کند، می‌تواند تنها مطلوب ممکن در این شرایط باشد و البته شرط ضمنی آن این باشد که ایران در مقابل این وضعیت، سکوت حاکی از رضایت ابقا کند و خودش مستقیماً در تصویب این قطعنامه ورود نکند. در ادامه مشروح این گفت‌وگو را از نظر می‌گذرانید.

مطلوب ممکن، زیر سؤال بردن مشروعیت اقدام اروپایی‌هاست

کریمی در مورد اینکه، سناریوی مطلوب پیشروی ایران چیست، گفت: «طبیعتاً سناریوی مطلوب این است که ماشه اجرا نشود و قطعنامه‌های شش گانه سازمان ملل برای همیشه ملغی شود اما احتمالاً این مطلوب، ممکن نیست. اقداماتی که ممکن است انجام شود کار حقوقی و سیاسی است به این معنی که مشروعیت اقدام اروپایی‌ها را زیر سؤال ببریم که ممکن است، اما خیلی مفید نیست و در واقع مانع آن‌ها نمی‌شود. نکته دوم همکاری کردن با چین و روسیه و دیگر اعضای غیردائم شورای امنیت است که بتوانند در اصل و جاهت سه

کشور اروپایی تشکیل‌کنند و اینطور جابیندازند که وجهات آن‌ها در برجام به عنوان شرک آنقدر نیست که بتوانند در سازوکار مکانیسم ماشه تشکیل‌کنند، اما به نظر می‌رسد که چین و روسیهٔ آمدگی ندارند که از ایران، پشتیبانی کنند. دلیلی هم ندارد که پشتیبانی کنند، چون ایران را در کنار خودشان می‌بینند و ایران انتخاب‌های متنوعی در سیاست خارجی اش ندارد، آن‌ها هستند که تعیین می‌کنند یا چه هزینه‌ای با ایران شراکت و کار کنند. بنابراین دلیلی نمی‌بینند، بیش از این هزینه دهند. گزینه دیگر این است که مکانیسم ماشه به تعویق بیفتد. به تعویق افتادن آن به واسطه آنکه اروپایی‌ها کارت آخرشان است و اگر از آن استفاده کنند، دیپلماسی هسته‌ای برای آن‌ها تمام می‌شود، همچنین می‌شود از ضعف و انزوای اروپایی‌ها استفاده کرد، منتها نه در این قالب که تمدید شود، می‌تواند در قالب قرار داند اما تازه‌ای بخش باگشت‌پذیری قطعنامه ۲۲۳۱ برای همه طرف‌ها باقی بماند، اما نه اینکه آمریکا بتواند اسنپ‌یک را اجرا کند، اما ناظر به قطعنامه ۲۲۳۱ می‌توان، قطعنامه جدیدی در شورای امنیت مصوب کرد که بدون اینکه حالت تمدید داشته باشد، این روند و ضرب‌الاجل ادامه پیدا کند، چون حالت ملغی شدن شش قطعنامه، برای فضای سیاسی که به وجود آمده است، امکان‌پذیر نیست.»

ایران می‌تواند در مقابل تصویب قطعنامه برای ماشه، سکوت حاکی از رضایت داشته باشد

کریمی در مورد اینکه با توجه به شرایط فعلی کشور، چقدر تصویب این قطعنامه مطلوب است، توضیح داد: «این کار نیاز به توافق با ایران ندارد و

در قالب شورای امنیت انجام می‌شود، چون موضع مان این است که سه کشور اروپایی مشروعیت لازم را به واسطه عدم ابقای تعهداتشان ندارند که به لحاظ حقوقی نیز صحیح است اما این برای ما دشوار است که به یک توافق تن دهیم و موضع مان را بشکنیم اما ایران می‌تواند سکوت کند و طرفین اروپایی، در توافق با آمریکا و چین و روسیه و دیگر کشورهای شورای امنیت که علی‌القاعده موانع زیادی نیستند، بتوانند قطعنامه جدیدی را مصوب کنند، نیازی هم به توافق با ایران نیست. این توافق در دسترس است، ایران نیز می‌تواند در رایزنی غیررسمی خود موافقتش را بدون اینکه موضعش تغییر کند، اعلام کند و سکوت حاکی از رضایت داشته باشد. به نظر نمی‌رسد از این منظر از طرف اروپایی‌ها مشکلی وجود داشته باشد، ایران هم نمی‌خواهد موضع سیاسی اش را تغییر دهد، اینکه ترامپ لحظه آخر بخواهد برای اینکه اروپایی‌ها را شرمسار کند و نخواست آن‌ها چنین کاری داشته باشند و آن را ادامه دهند، ممکن است با کارشکنی ترامپ و روسیه مواجه شود، روسیه به خاطر نزاعی که با اوکرانین دارد و ترامپ هم از این جهت که با اروپایی‌ها مشکل شخصی دارد و می‌خواهد با اوپا در معادلات بین‌المللی نقش آفرینی جدی کند، ممکن است تلاش اروپایی‌ها را برهم بزنند.»

مشروعیت قائل نشدن برای اروپا اثر اجرایی ندارد اما یک ابزار است

کریمی در پاسخ به این سؤال که عدم مشروعیت قائل شدن

برای اقدام حقوقی اروپا، چقدر می‌تواند اثر گذار باشد، گفت: «در اجرا مؤثر نیست اما در مشروعیت‌زدایی مهم است، از این جهت مهم است که موضع سیاسی اروپایی‌ها در موضع ضعف قرار دارد و آن‌ها در مشروعیت و بازگیری سیاسی شان، مشکل هویتی دارند و دقیقاً باید از این نقطه ضعف استفاده کنند، همین که تصمیم می‌گیرند از اسنپ‌یک با تمدید ماشه و پیشنهادهای دیگر استفاده کنند به خاطر اضطرابی است که در آن قرار دارند. در روابط بین‌الملل، روش‌های مختلفی به کار می‌گیرید در بعد سیاسی و حقوقی یک اقدام انجام می‌دهید، در بعد اجرا یک اقدام انجام می‌دهید، به نظر می‌آید از جهت اجرا، مطلوب ممکن مصوب کردن قطعنامه جدید باشد اما در مورد موضع حقوقی و سیاسی کشور باید گفت _که رأی دیوان عالی بین‌المللی است که در ماجرای آفریقای جنوبی، رأی مشورتی صادر شد که کسی نمی‌تواند توافقی را اجرا نکند و از بندهایی که به نفع خودش است شامل بندهای حل و فصل اختلافاتش، استفاده کرده و بهره‌مند شود، بر این اساس با رجاع به این موضوعات می‌توان موضع حقوقی دقیقی گرفت. در حقوق بین‌الملل شما موضع نمی‌گیرید که اجرا شود، اما آن را رها نمی‌کنید، حقوق بین‌الملل، تأثیر خودش را دارد، موضوعات عملکردی و لایه‌ها، ابزارهای خودشان را دارند که ما دست‌پری نداریم اما باید در ابعاد و با ابزارهای مختلف، استفاده خودمان را داشته باشیم.»

فرهیختگان

برگ برنده اروپایی‌هاست و اگر آن را خرج کنند دیگر چیزی مقابل ایران ندارند، یا آن را فعال نمی‌کنند یا فعال شدن آن منجر به اجرایی شدنش نمی‌شود، که این نگاه هم منتقدانی دارد. استدلال هم این است که فعال شدن ماشه، به هرگونه تجاوز مجدد به ایران مشروعیت می‌بخشد. در گفت‌وگو با کارشناس مسائل بین الملل به بررسی سناریوهای مطلوب برای مواجهه با ماشه پرداخته‌ایم.

است. نیاز مند انجام کارهایی است که در ۱۳ سال گذشته انجام ندادیم که به صورت خلاصه به آن‌ها خنثی سازی تحریم و پرهیز از دور زدن تحریم می‌گوییم. این اقدام شش‌دلی است. باید در این مورد تصمیم بگیریم و ریل گذاری آن را آغاز کنیم، آغاز کردن ریل گذاری به دلیل آنکه نمایه‌های مشخصی هم برای ایران، روسیه، چین و آمریکا وجود دارد تا ۳۰ آگوست شش‌دلی است. گزینه دیگر، توافق با آمریکا از طریق شرک دارای وزن با شسریک ضامن است. این هم ویژگی و الزامات خودش را دارد و می‌تواند یک انتخاب باشد، اما الزاماتی دارد که می‌تواند زودتر انجام شود. چون بیرون نظم جدید در حال متبلور شدن و منجمد شدن است هر مقطع زمانی، هر دل‌لاینی در حوزه جنگ‌های تعرفه و سیاست داخلی آمریکا، در این موضوع اثر می‌گذارد. سومین حالت توافق با آمریکا از طریق مذاکره مستقیم یا مذاکره غیر مستقیم به وسیله میانجی غیر مؤثر یا میانجی غیر ضامن است. این مسیر هم غیر از مسیری است که در عمان و ایتالیا طی کردیم و اساساً نیازمند شکل متفاوتی از نگاه است. مدل برجاسی که در عمان و رم استفاده شد، کارکرد ندارد و باید مدل متفاوتی شبیه به نوع نگاه آمریکایی‌ها به جنگ تعرفه‌ای برای آن‌ها ایجاد شود. اما به هر صورت انتخاب هر کدام از این‌ها باید تا پیش از ۳۰ آگوست انجام شود. زمانی که یکی از آن‌ها را انتخاب کردید، موضوع مکانیسیم ماشه و نوع پاسخ شما، به چیزی ذیل این تبدیل می‌شود و شما در مورد اول یک مدل پاسخ دارید. در مدل دوم، پاسخ دیگری دارید و در مدل سوم هم پاسخی دیگر دارید. پیشنهاد من این است که درباره دلایلی که به جبر روزگار برای ما ایجاد شده، در یک جلسه شورای عالی امنیت ملی و دفاع که اکثر اعضای آن مشترک هستند، تصمیم گرفته شود. پیام‌های عملیاتی و کارکردی مشخص در این حوزه‌ها داده شود. به بازی‌های قبلی برگردیم و سعی کنیم دو امتیاز هسته‌ای به اروپا بدهیم و بگوییم که ماشه تمدید بشود یا نشود. یک بار هم که شده ز مان مند و واقع‌گرا با موضوع برخورد کنیم.»

برای اقدام حقوقی اروپا، چقدر می‌تواند اثر گذار باشد، گفت: «در اجرا مؤثر نیست اما در مشروعیت‌زدایی مهم است، از این جهت مهم است که موضع سیاسی اروپایی‌ها در موضع ضعف قرار دارد و آن‌ها در مشروعیت و بازگیری سیاسی شان، مشکل هویتی دارند و دقیقاً باید از این نقطه ضعف استفاده کنند، همین که تصمیم می‌گیرند از اسنپ‌یک با تمدید ماشه و پیشنهادهای دیگر استفاده کنند به خاطر اضطرابی است که در آن قرار دارند. در روابط بین‌الملل، روش‌های مختلفی به کار می‌گیرید در بعد سیاسی و حقوقی یک اقدام انجام می‌دهید، در بعد اجرا یک اقدام انجام می‌دهید، به نظر می‌آید از جهت اجرا، مطلوب ممکن مصوب کردن قطعنامه جدید باشد اما در مورد موضع حقوقی و سیاسی کشور باید گفت _که رأی دیوان عالی بین‌المللی است که در ماجرای آفریقای جنوبی، رأی مشورتی صادر شد که کسی نمی‌تواند توافقی را اجرا نکند و از بندهایی که به نفع خودش است شامل بندهای حل و فصل اختلافاتش، استفاده کرده و بهره‌مند شود، بر این اساس با رجاع به این موضوعات می‌توان موضع حقوقی دقیقی گرفت. در حقوق بین‌الملل شما موضع نمی‌گیرید که اجرا شود، اما آن را رها نمی‌کنید، حقوق بین‌الملل، تأثیر خودش را دارد، موضوعات عملکردی و لایه‌ها، ابزارهای خودشان را دارند که ما دست‌پری نداریم اما باید در ابعاد و با ابزارهای مختلف، استفاده خودمان را داشته باشیم.»

می‌روند. این یعنی کاملاً اعلام تخاصم علیه ایران بود. ما سکوت کردیم؛ سفیر را اخراج یا احضار نکردیم، فقط در حد تعارفات خیلی کلی در بیان صحبت‌ها این موضوع نقل شد. حالا سفیر همین کشور، وقتی دارد خدا حافظ می‌کند و می‌رود، عراقچی یا او بی‌دیار می‌کند. عکس می‌گیرد، می‌خندند و انگار نه انگار فرقی بین سفیر آلمان و سفیر کشوری دیگر وجود دارد. در حالی که خیلی راحت می‌شد دیدار خدا حافظی به سفیر نهند؛ نه اختلال خاصی در روابط دو کشور ایجاد می‌کرد، نه بی‌تفاوتی بود. همان‌طور یک پیام حداقلی به آلمان منتقل می‌شد که «ما گلایه‌مندیم از موضع شما»، این یعنی وزارت خارجه فهم درستی از منافع ملی و سیاست خارجی در ایده‌ها و عملکردش ندارد، یعنی اعتماد نفس کافی برای عملکرد را ندارد. با این شرایط نمی‌تواند حرف خودش را به کرسی بنشاند ولی اگر بتواند از ابزارهای مختلف استفاده کند_ اساساً دیپلماسی یعنی همین که شما از همه ابزارهایی که ایدر برای تحقق منافع ملی خودتان استفاده کنید_ وقتی از این ابزارها نمی‌توانید استفاده کنید، منافع ملی محقق نمی‌شود. در عرصه بین‌المللی هم نمی‌توانید حرف خودتان را پیش ببرید. »

غلام‌زاده با اشاره‌ای به حواشی‌ای که مصاحبه‌صدر در مورد روسیه به همراه داشته، گفت: «مشاور رسانه‌ای وزیر خارجه، رنجبران در برنامه‌مسیر ژرژ با صدر صحبت می‌کند و مطالبی می‌آورد که حتماً روابط ما با روسیه را اسرائیل فرخته کرد؛ دقیقاً در زمانی که ما برای موضوع اسنپ‌بک و برجام به روسیه نیاز داریم و دقیقاً زمانی که آن‌ها برای ما کار خوبی پیش می‌برند و استدلال حقوقی را آن‌ها مطرح و پافشاری می‌کنند. لویک مصاحبه با صدر می‌کند و اظهارات بدون سندی مطرح می‌شود، مثل اینکه روسیه اطلاعات ما را داده و به اسرائیل فرخته و از این دست محتواها و منافع و امنیت ملی ما بی‌پایه دست این‌ها می‌شود. این امر جزء اقدامات غلطی است که در ساختار وزارت خارجه صورت می‌گیرد.»

نیست. ممکن است این‌ها مستقیم بروند شورای امنیت و درخواستی جدید خارج از روند برجامی بدهند. اصلاً باز هم برمی‌گردیم به همان منطق حقوق بین‌المللی که ایران قرار بوده محدودیت‌ها را در ازای رفع تحریم‌ها پذیرد ولی رفع تحریم‌ها و مواهب اقتصادی برجام اتفاق نیفتاده است. وقتی آن اتفاق نیفتاده، تعهدات ایران هم متبع آن انجام نشده است. پس نمی‌تواند ایران را به عدم پایبندی به برجام محکوم کند. ثانیاً وقتی خودشان انجام‌ن‌دهند، نمی‌توانند از مواهب تنبیهی استفاده کنند که بخواهند به ایران فشار بیاورند، یعنی هم ایران تخلفی نکرده و هم این‌ها اجازه بهره‌مندی از آن معیارهای تنبیهی را ندارند.»

اخلاقیات در روابط بین‌الملل بی‌معناست

غلام‌زاده در مورد اینکه استند به عدم مشروعیت اخلاقی و قانونی آمریکا، چقدر می‌تواند اثر گذار باشد، گفت: «در فضای سیاست خارجی وقتی استناد به اخلاقیات می‌شود به این معناست که من چیزی در چنته ندارم. این حرف غلطی است. اخلاقیات در روابط بین‌الملل معنا ندارد. در دوره روحانی هم این نکات مطرح می‌شد، ظریف تأکید می‌کرد و برجام مخدوش شد، روح برجام از بین رفت، غرق شد. بار و ح کسی سیاست خارجی تنظیم نمی‌کند! اگر قرار بود برای روایت استفاده شود، حرف خوبی بود، اما وقتی می‌بینیم در روایت‌سازی کاری نمی‌کنند، بلکه خلافتش هم عمل می‌کنند، دیگر این تعارفات را هم نمی‌شود به عنوان روایت‌سازی مدنظر گرفت. بهر حال باید محکم ایستاد. صدر اعظم آلمان چند روز پس از شروع جنگ، اصطلاح زشتی را در خصوص جنگ و حمله رژیم صهیونیستی به ما استفاده کرد؛ همان dirty work را که صهیونیست‌ها دارند از طرف مادر ایران انجام می‌دهند و ایرانی‌ها را از بین

حیدر رضا غلام‌زاده، کارشناس مسائل بین الملل معتقد است تمدید مکانیسم ماشه جز زبان نتایج دیگری برای ما به هم ندارد. او در مورد اینکه چقدر موضوعی که اروپا را فاقد مشروعیت اخلاقی و قانونی می‌داند اثر بخش است، اشاره کرد اروپا به لحاظ حقوقی نمی‌تواند مکانیسم ماشه را فعال کند اما اخلاقیات در فضای بین‌الملل جایی ندارد. در ادامه مشروح این گفت‌وگو را از نظر می‌گذرانید.

ماشه، تنها ابزار اروپایی‌هاست

غلام‌زاده تمدید مکانیسیم ماشه را خطا دانست که برای ما خسارت به همراه دارد و گفت: «تمدید مکانیسم ماشه، خط‌ترین و پر خسارت‌ترین کار است؛ چراکه به طرف مقابل، دست برتر را داده و اجازه می‌دهد آنها همچنان برای ما، شسرت بگذارند و فشار بیاورند این ابزار فشار را تصدید می‌کند. تنها ابزاری که اکنون اروپایی‌ها علیه ما دارند، فارغ از تعارف‌های سیاسی و فشارهای سیاسی که مؤثر نیست) _ که مکانیسم ماشه است. لذا آن‌ها مایل به استفاده و پایان دادن به این ابزار نیستند؛ چه بخواهند استفاده کنند چه نکنند، تمایل ندارند از دشش بدهند، چون تنها ابزار چانه‌زنی و فشارشان از دست می‌رود. به همین خاطر تمدید مکانیسم حتماً به ضرر ماست و هیچ فایده‌ای ندارد، علاوه بر اینها هر زینه مضاعفی برای ما ایجاد می‌کند.»

مکانیسم ماشه فعال هم‌شود، اجرایی نمی‌شود

غلام‌زاده معتقد است حتی اگر مکانیسم ماشه فعال شود، اجرایی نخواهد شد: «اگر فرض کنیم این اتفاق بیفتد، همان تحریم‌هایی بر می‌گردد که قبلاً هم بوده و ما تجربه‌اش را داریم. ما در شرایط ضعیف‌تری این درگیری‌ها و تعاملات را